

Det Beløb paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der saaledes vil kunne tilvejebringes, vil imidlertid langt fra være tilstrækkeligt til Finansieringen af det til Udførelse i Finansaaret 1940—41 projekterede Byggeri, idet der allerede til Ministeriet er sket Forhaandsanmeldelse om et Boligbyggeri med ca. 2 200 Lejligheder, hvortil der kan forventes at ville blive søgt Statslaan til et samlet Beløb af ca. 10 Mill. Kr.

Da det maa befrygtes, at det private Storbyggeri paa Grund af de siden Krigens Udbrud indtrufne Prisstigninger paa Materialer m. m. og de bestaaende ugunstige Finansieringsvilkaar vil stagnere, maa det anses for nødvendigt, at det ved en Forøgelse af de Midler, som fra Statens Side er til Raadighed for Byggeriet, ikke alene sikres, at det allerede nu anmeldte Boligbyggeri kan gennemføres, men at der endvidere tilvejebringes Udlaansmidler til Gennemførelse af det yderligere Boligbyggeri, som maatte blive iværksat af Kommuner og Boligforeninger i det kommende Finansaar.

Man foreslaar derfor, at der for 1940—41 stilles et yderligere Udlaansbeløb paa 8 Mill. Kr. til Raadighed, hvoraf der efter Forslaget kan anvendes indtil $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Byggeforetagender i København, Frederiksberg og Gentofte og indtil $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i det øvrige Land.

Til § 2.

Til det i Lovens § 5 omhandlede Parcel- og Rækkehusbyggeri blev der i Finansaaret 1938—39 bevillet Laan til ialt 605 Huse med tilsammen 775 Lejligheder. I Tiden 1. April—31. December 1939 udgjorde Antallet af Tilsagn 454 repræsenterende 595 Lejligheder.

Som Betingelse for Ydelse af Statslaan til Parcel- og Rækkehusbyggeri foreskriver Lovens § 5 visse Størstebeløb for Haandværkerudgifterne. De af Krigen foranledigede Stigninger i Materialepriser m. m. gør det imidlertid vanskeligt at holde Haandværkerudgifterne inden for de fastsatte Maksimumsbeløb, hvorfor det skønnes nødvendigt, at de gældende Størstebeløb for Haandværkerudgifterne forhøjes.

For at sikre, at et øget Laanebehov bl. a. som Følge af de forhøjede Haandværkerudgifter kan imødekommes, foreslaas det, at der for 1940—41 stilles et yderligere Laanebeløb paa ialt 1 Mill. Kr. til Raadighed for Udlaan til Parcel- og Rækkehusbyggeri i Hovedstadsområdet og i de bymæssige Bebyggelser i Købstæderne og paa Landet.

Til § 3.

De opstaaede Vanskeligheder for Byggeriet, der staar i Forbindelse saavel med den indtraadte Prisstigning paa Materialer m. m. som med de stærkt reducerede Kurser paa Kredit- og Hypotekforeningsobligationer, gør det nødvendigt, at der fra det offentlige Side søges gennemført Lettelser, der tager Sigte paa at formindske Driftsudgifterne ved Ejendomme, der tilvejebringes under de nuværende Forhold.

For Kommunerne og Boligforeningerne har man foreslaaet en 10-aarig Skattefritagelse for Nybyggeriet, idet man dog har fundet det rimeligt, at der tillægges Indenrigsministeren Beføjelse til efter Forhandling med Finansministeren at træffe Bestemmelse om en Forlængelse af den foreslaaede Ordning, saafremt Byggeprisniveauet, naar Skattefritagelsen bortfalder, er undergaaet saadanne Ændringer, at fuld Skattesvarelse vil udelukke eller dog vanskeliggøre vedkommende Ejendoms Konkurrence-muligheder. Den for Privatbyggeriet foreslaaede Henstand tænkes ydet over en 15-aarig Periode og faar saaledes Virkning i de Aar, hvori Ejendommens øvrige Driftsudgifter er ekstraordinært høje som Følge af den Afvikling af de yderligt staaende Prioriteter, der normalt finder Sted inden for et saadant Aaremaal. Den foreslaaede Refusionsordning har kun Hensyn til $\frac{2}{3}$ af Henstandens Beløb, saaledes at der i Virkeligheden ydes en 5-aarig Skattefritagelse. Man foreslaar dog Indenrigsministeren tillagt Beføjelse til efter Forhandling med Finansministeren at kunne bestemme, at Afviklingspligten begrænses eller endog helt bortfalder, saafremt Forholdene for Byggeriet til sin Tid, naar Henstandsbeløbet skal afvikles, maatte tale derfor.

Skattefriheden og Henstanden, der har Hensyn til samtlige Bygningsskatter med Undtagelse af Skatterne til Amtskommunen, foreslaas ydet alle Beboelsesejendomme, hvis Opførelse paabegyndes i Tiden fra Lovens Ikrafttræden og indtil 1. November 1940, dog med Adgang til at yde Fritagelse (Henstand) ogsaa for Byggeforetagender, der er paabegyndt efter 1. Januar 1940. For de inden for nævnte Tidsrum paabegyndte Ejendomme, der opføres af Kommuner og saadanne Boligforeninger, hvis Vedtægter er godkendt af Indenrigsministeriet i Henhold til Lovens § 4, vil Skattefriheden faa den Virkning, at den paa Bygningerne faldende Del af Ejendomsskatterne i det Tidsrum, i hvilket Skattefriheden bestaar, ikke indgaar i den i Lovens § 21 omhandlede Fond til Udre-